

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 22 maja 2017 r.

Poz. 4009

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.2.22.2017.22 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 19 maja 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.)

wskazuję,

że uchwała nr XXXIII/218/2017 Rady Gminy Gniezno z dnia 27 lutego 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w miejscowości Kalina dz. nr 63, 64, 68, 70 została wydana z naruszeniem prawa.

Uzasadnienie

Uchwałę nr XXXIII/218/2017 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w miejscowości Kalina dz. nr 63, 64, 68, 70 Rada Gminy Gniezno podjęła na sesji 27 lutego 2017 r. Jako podstawę prawną uchwały powołano: art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.).

Uchwałę doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu 3 marca 2017 r.

Dokonując oceny legalności przedłożonej do oceny uchwały, w odniesieniu do zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Na rysunku badanego planu miejscowego omyłkowo zwymiarowano szerokość drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem 5KDW określając jej wartość jako 6 m, co jest niezgodne z faktyczną szerokością wyznaczoną na rysunku planu, która - przy uwzględnieniu jego skali - wynosi 10 m. Ponadto z zapisów § 12 pkt 1 lit. c uchwały (części tekstowej planu) wynika, że w planie wyznacza się drogi wewnętrzne, w tym drogę oznaczoną symbolem 5KDW, o szerokości 10 m.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej: „ustawą”) projekt planu miejscowego zawiera część tekstową i graficzną, przy czym część tekstowa planu stanowi treść uchwały, a część graficzna załącznik do uchwały. W art. 15 ust. 2 ustawy ustawodawca wyliczył obligatoryjne elementy, jakie musi zawierać miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Zalicza się do nich między innymi przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, a także zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Przepis § 4 pkt 9 lit. a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, precyzuje, że ustalenia projektu tekstu planu miejscowego dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych. W katalogu elementów, jakie powinien zawierać projekt rysunku planu (§ 7 rozporządzenia), wymieniono m. in.: linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania oraz ich oznaczenia (pkt 7), linie

zabudowy oraz oznaczenia elementów zagospodarowania przestrzennego terenu (pkt 8) a także – w razie potrzeby – oznaczenia elementów informacyjnych, niebędących ustaleniami projektu planu miejscowego (pkt 9). Zgodnie z zasadą wyrażoną w § 8 ust. 2 rozporządzenia na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego.

Bez wątplenia rysunek miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest integralną częścią planu i ma tym samym moc wiążącą. Obowiązuje w takim zakresie w jakim tekst planu odsyła do ustaleń planu wyrażonych graficznie na rysunku. Część graficzna planu jest „uszczegółowieniem” części tekstowej i ustalenia planu muszą być odczytywane łącznie - z uwzględnieniem zarówno części graficznej, jak i tekstowej. Z tych względów nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową planu a rysunkiem planu. (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt IV SA/Po 13/16).

Odnosząc powyższe do ocenianego planu stwierdzić należy, że uchybienie polega jedynie na omyłkowym podaniu na rysunku planu wartości szerokości drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem 5KDW (tj. 6 m), podczas gdy faktyczna szerokość tejże drogi wyznaczona na rysunku planu – przy uwzględnieniu jego skali – wynosi 10 m i jest zgodna z ustaleniami zawartymi w § 12 pkt 1 lit. c uchwały (części tekstowej planu). W świetle powołanych wyżej przepisów stwierdzone uchybienie, w ocenie organu nadzoru, nie stanowi istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy jedynie istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. W tym stanie rzeczy organ nadzoru, działając na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, nie stwierdził nieważności badanej uchwały, a jedynie ograniczył się do wskazania, iż uchwałę wydano z naruszeniem prawa.

Wobec tego orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Zbigniew Hoffmann